

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2011. év július hó 7. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést.

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság 2010. év november hó 24. napján kelt 6.B.116/2007/33. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy a vádlott cselekményének anyagi jogi megjelölését Btk.170.§ (1) bekezdés és (5) bekezdés I. fordulatára helyesbíti.

A vádlott anyja neve helyesen....., személyi igazolvány száma, lakhelye

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Pest Megyei Bíróság a 2010. november 24. napján kelt 6.B.116/2007/33. számú ítéletével vádlott bűnösségét testi sértés büntettének kísérletében (a Btk.170.§ (1) és (6) bekezdés I. fordulataként megjelölve) állapította meg. A vádlottat ezért 1 év börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott és védője a bűnösség megállapítása miatt felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.83/2011/1. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint a részletesen megindokolt tényállás megalapozott, abból okszerűen következik a vádlott bűnössége és cselekményének minősítése is törvényes. Észrevételezte, hogy a bűnösségi körülmények között a megyei bíróság az eszköz adott módon történt használatának tévesen tulajdonított súlyosító hatást. Ez a körülmény ugyanis már értékelést nyert a minősítés körében, ezért azt mellőzni kell. A büntetést egyébként megfelelőnek találta, végső soron az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A nyilvános ülésen a védő a felmentés iránti perorvoslatát a büntetés enyhítése iránt is kiterjesztette.

Felszólalásában nem vitatta hogy a védelem a bíróság mérlegelését támadja, ennek lehetőségét azonban a bizonyítékok hibás, nem teljeskörű és egyoldalú értékelésével megengedhetőnek látta. Hangsúlyozta, hogy védencét a saját telkén érte támadás a sértett részéről, a sértettnek fájdalmai voltak, a rendőröket is ő hívta a helyszínre. Felrótta a nyomozati eljárás elhúzódását, amelyben a késedelmes intézkedések egyes bizonyítékok beszerzését utóbb már megghiúsították. Ilyenként jelölte meg XYtanú útlevélének, vagy a határátlépéseinek ellenőrizhetőségét, amelyre a tárgyalás időszakában az időmúlás miatt már nem volt lehetőség, így a vádlott azon állítása, hogy ez a tanú nem volt jelen, nem volt igazolható.

Hiányolta a védő, hogy a bíróság kellő mélységben nem tárta fel a rossz szomszédi viszonyt és az annak kialakulásához vezető okokat sem.

A vádbeli cselekmény körében a védő felszólalásában részletesen elemezte az egyes bizonyítékokat, felhívta a figyelmet az ellentmondásokra és álláspontja szerint azok egyoldalú, a vádlott terhére szóló értékelésére. Okfejtése szerint a sértett jogtalan magatartása nem vitatható, ismételten kérte a vádlott jogos védelmi helyzetének a megvizsgálását.

A vádlott felmentése melletti érvelését követően a büntetés enyhítése mellett szólva, a rendkívül hosszú időmúlást, a vádlott büntetlen előéletét és idős beteg mivoltát hozta fel. A kiemelt körülményekre utalva másodsorban a büntetés mérséklését kérte.

A vádlott az utolsó szó jogán az ellene tett vallomások ellentmondásaira hívta fel a figyelmet, egyebekben csatlakozott a védőjéhez.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi perorvoslatok folytán bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek során az ítéltábla megállapította, hogy a megyei bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával széles körű bizonyítási eljárást folytatott le. Részletesen meghallgatta a vádlottat, a sértettet, mindazon tanúkat, akik jelen voltak. Felolvasta a nyomozás során benyújtott igazságügyi orvosszakértői véleményeket és a nyomszakértői véleményt. A tárgyaláson dr. Szabados György igazságügyi orvosszakértőt részletesen meg is hallgatta. A bizonyítékok körébe vont minden lehetséges adatot, amely az ügy megítélését elősegítette. A védő álláspontjával szemben az előzményeket is részletesen feltárta, azok között a vádlott sérelmeit is megállapította a rossz szomszédi viszony kialakulásában.

Az elsőfokú bíróság az így rendelkezésére álló bizonyítási anyagot gondosan mérlegelte, amely tevékenységét a szükséges mértéket meghaladó módon meg is

indokolta. Indokolásában kitért az egyes előadásokban fellelhető ellentétekre, azokat egyenként, majd a további vallomásokkal is egybevetetten mérlegelte. Mérlegelése során iratellenességet, vagy logikai hibát az ítéletábra nem tapasztalt.

A védő nyomozati hiányosságokra hivatkozó kifogásai az ügy érdemi elbírálására nem voltak kihatással. XY tanú vallomásának ellenőrzésére a határátlépés adatai ugyan megerősítő bizonyítékot jelentettek volna, de a helyszínen tartózkodására tett előadása nem vonható kétségbe. Ezt a sértetten és XY tanún kívül TM tanú is következetesen igazolta. XY tanú nyomozati és tárgyalási előadásai közötti különbséget a bíróság bemutatta és helytállóan nem a tárgyalási - már többlet információ birtokában lévő - előadását, hanem a nyomozati vallomását fogadta el. Utóbbi nem közvetlen észlelésre, hanem a helyszínen a jelenlévők elmondására alapította a tudomását. A megyei bíróság az igazságügyi orvosszakértői véleményeket elemelve gondosan vizsgálta a vádlott és a sértett sérüléseit, orvoshoz fordulásuk időpontját és körülményeit is. E körben ugyancsak rendkívül alapos és nem kifogásolható indokolással számolt be a bizonyítékok mérlegeléséről.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást minden tekintetben megalapozottnak találta, így az irányadó volt a felülbírálat során.

A megyei bíróság az irányadó tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére.

A védő már az elsőfokú eljárásban is hivatkozott a vádlott jogos védelmi helyzetére. Az elsőfokú bíróság jogi indokolásában helyesen zárta ki ennek megállapíthatóságát.

Nem vitásan a sértett ment át a vádlott telkére, de a sértettnél semmilyen eszköz nem volt, csupán a kutyáját akarta hazavinni, amely körülményekben a vádlott és a sértett is egyező előadást tett. A vádlott ilyen előzmények után támadt a kezében lévő ásóval a sértettre, a jogtalan támadást tehát ő indította el. Ha a bíróság azt állapította volna meg, hogy a vádlott bordatörése a sértett lökése utáni földre esésekor keletkezett, a kölcsönösség miatt jogos védelemre akkor sem hivatkozhatna. A bíróság azonban nem ezt rögzítette tényállásában, a bordatörés megállapíthatóságára nem talált kétséget kizáró bizonyítékot.

Emellett ha a bíróság elsőként a sértetti támadást, a vádlott ellökését állapította volna meg, úgy a vádlott, amikor a földről felkelve az ást használta, időbeli túllépés miatt nem hivatkozhatott volna jogos védelemre.

Végző soron a megyei bíróság helyesen vetette el a jogos védelem megállapítását és erre az ítéletábra sem látott lehetőséget. Erre figyelemmel az irányadó tényállás alapján a vádlott felmentésére jogos védelem okán sem kerülhetett sor.

Az elsőfokú bíróság törvényesen minősítette a vádlott cselekményét életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérleteként. Az ítélet jogi indokolása a jogi értékelés körébe tartozó körülményekre helytállóan hivatkozik. Az ítélet rendelkező részében a cselekmény testi sértés büntettének kísérletekénti megnevezése is helyes. A vonatkozó anyagi jogi szabályra hivatkozást azonban az ítélőtábla helyesbítette. A megyei bíróság utal az elkövetéskor hatályos szabályok alkalmazására. Azoknak azonban nem a Btk.170.§ (1) és (6) bekezdés I. fordulata, hanem a Btk.170.§ (1) és (5) bekezdés I. fordulata felel meg, mert a törvényben a bekezdések számozása később változott meg.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság nagyrészt helyesen vette számba a bűnösségi tényezőket. A súlyosító körülmények közül az ítélőtábla - az ügyészi és egyetértő védői észrevétellel egyezően - mellőzte az elkövetési eszköz használatának módját, mert ez a minősítés egyik alapjaként kétszeres értékelést jelentene. Ehelyett az ítélőtábla a hasonló elmérgesedett szomszédviták erőszakos megoldásának elszaporodottságát értékelte a vádlott terhére. Az enyhítő körülmények közül az ítélőtábla az eshetőleges szándékot is mellőzte. Az eshetőleges szándék az élet elleni cselekménynél értékelhető enyhítő tényezőként, testi épség elleni cselekménynél csak az eredményre vonatkozó gondatlanság enyhítő hatása jöhetne szóba, ilyenről az adott esetben nincs szó.

Figyelemmel a bűncselekmény tárgyi súlyára és valamennyi, a fentiek szerint módosult bűnösségi körülményre, a Fővárosi Ítéltábla a vádlottal szemben kiszabott büntetést megfelelő joghátránynak találta. Az enyhítő rendelkezés kétszeres és kimerítő alkalmazásával meghatározott és végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés nem tekinthető eltúlzottnak. Annak enyhítésére kellő indok nem merült fel. Az ítélet további rendelkezései ugyancsak törvényesek.

Mindezek alapján az ítélőtábla a cselekmény anyagi jogi megjelölésének helyesbítésével a Be.371.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Az ítélőtábla a vádlott másodfokú eljárásban felmutatott személyi okmányai alapján helyesbítette az anyja nevét és rögzítette jelenlegi lakóhelyét és személyi igazolványa számát.

Budapest, 2011. év július hó 7. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Sebe Mária sk.
bíró

A Pest Megyei Bíróság 6.B.116/2007/33. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.24/2011/6. számú végzésében foglalt helyesbítéssel 2011. július 7. napján jogerőre emelkedett és a börtönbüntetés kivételével végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2011. év július hó 7. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Udud Sándorné
bíróági ügyintéző